

Leč stížnost není důvodnou ani pokud vidí porušení práv st-lových v nař. rozhodnutí proto, že v něm žal. úřad neuznal volbu předsedy ad hoc za zákonu odporující. Ustanovuje § 17 dříve vzpomenutých stanov, že má valné shromáždění, není-li v něm přítomen předseda, jeho náměstek neb vyslanec úřadu, zvoliti prozatímního předsedu k tomu, aby řídil jednání schůze. Ze spisů správních vysvítá, že když se st-l z předsednictví schůze vzdálil, nebyl ve valném shromáždění žádný ze shora jmenovaných funkcionářů přítomen, a postupovalo proto shromáždění to podle zákona, zvolilo-li za účelem vedení schůze prozatímního předsedu.

Za tohoto právního a skutkového stavu nelze důvodně tvrditi, že by nař. rozhodnutí svým právním hlediskem ve příčině volby prozatímního předsedy valného shromáždění urbávníků v K., odbývaného dne 15. července 1923 odporovalo zákonné normě a je proto stížnost i v tomto bodě lichou.

Č. 4430.

Vývozní poplatky: * Vývozní a dovozní poplatky stanovené na základě zák. č. 418/1920 nemohou býti předpisovány z vývozních nebo dovozních povolení udělených před platností tohoto zákona.

(Nález ze dne 20. února 1925 č. 3345.)

V ě c: Ing. Edmund T. v L. (adv. Dr. Jos. Sixta z Prahy) proti ministerstvu obchodu stran vývozních poplatků.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím předepsán byl st-li na základě § 3, odst. 1 zák. z 24. června 1920 č. 418 Sb. a § 12, odst. 1 nař. z 13. července 1920 č. 442 Sb. dodatkem poplatek za udělená povolení k vývozu dříví č. ... sumou 162.807 Kč. Tuto sumu vypočetl úřad tak, že vyšetřil jednak »docílenou cenu vývozní« (3,923.558 Kč 78 h), jednak (na základě stanovené ceny standardní) cenu domácí (3,597.944 Kč 76 h); z rozdílu obou těchto cen (325.614 Kč) vyměřil 50% jako poplatek.

Stížnost k nss podaná vytýká rozhodnutí tomu nezákonnost i vady řízení.

Ve směru prvním pokládal soud za nutné zabývat se především námitkami, jimiž st-l dovozuje nezákonnost nař. rozhodnutí z toho, že vývozní povolení, na něž se předepsaný poplatek vztahuje, byla vydána v době, kdy nebyl ještě zaveden poplatek 50% z rozdílu cen a kdy ani zák. z 24. června 1920 č. 418 Sb., ani nař. z 13. července 1920 č. 442 Sb., nebylo ještě v platnosti.

Nss musil v tom stížnosti dáti za pravdu. Žal. úřad dovolává se v nař. výnosu výslovně na cit. zákon a nařízení, jež nabyly účinnosti teprve 9. července a 6. srpna 1920 pro odůvodnění poplatku z vývozních povolení, která — ne-li vesměs, tedy najisto z největší části — byla vydána již před tím, zjevně zakládá své rozhodnutí na názoru — v odvodním spise ostatně dosti jasně vyznačeném, — že 50% poplatek

z rozdílu nákupní a vývozní ceny, o jaký v daném případě jde, může za platnosti zák. č. 418/1920 a podle výnosu, poplatek na základě tohoto zák. upravujícího, býti předpisován i z povolení vydaných před 9. červencem 1920. Tento názor jest zjevně nesprávný. Jak stížnost v souhlase se stálou judikaturou tohoto soudu správně dovozuje, připouští § 3 vybírání poplatků z vývozních a dovozních povolení, t. j. úřad jest zákonem zmocněn jen k vybírání poplatků za úřední akt povolovací. Poněvadž zákon nějaká zvláštní ustanovení o vývozních a dovozních povoleních udělených před jeho vydáním neobsahuje a nemá zpětné účinnosti, nelze předpis § 3 a ovšem ani úřední výnosy, na něm se zakládající, na takováto dřívější povolení vztahovati a tudíž ani je podrobovati poplatku, jehož právním základem jest právě jen zákon č. 418/20.

Odporuje tedy zákonu, podrobil-li úřad poplatek na základě zák. č. 418/20 stanovenému vývozní povolení svrchu označená a poplatek ten vyměřil pro veškerá povolení ta úhrnou sumou nepřihlížeje k tomu, že aspoň z části byla vydána před účinností uvedeného zákona. Proto bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž měl soud toho času příčiny, aby se zabýval o statními námitkami stížnosti.

Č. 4431.

V ý v o z n í p o p l a t k y: Dle které sazby — co do časové platnosti — jest poplatky vývozní vyměřovati?

(Nález ze dne 20. února 1925 č. 3346.)

V ě c: Dezső M. v K. (adv. Dr. Alf. Pless z Prahy) proti ministerstvu obchodu stran vývozních poplatků.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-1 žádal za vrácení poplatků z vývozních povolení č. . . . z r. 1922 na dříví, uváděje ve svých žádostech, že v době, kdy povolení bylo vyčerpáno a celním úřadem zasláno úřadu pro zahraniční obchod, byl poplatek nižší než jaký byl skutečně složen, resp. že vývoz tehdy byl bezplatný. Ministerstvo nař. rozhodnutím žádosti zamítlo s odůvodněním, že povolení bylo zcela použito a že poplatek za tato povolení předepsaný jest dle sazby platné v den účelování těchto povolení ciferně správně vyměřen.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná namítá, že podle presidiálního oběžníku úřadu pro zahr. obchod z 26. července 1921 upravujícího nové vyúčtování zaplacených nebo měřených poplatků vývozních a rovněž podle nové úpravy vývozních poplatků pro vývoz dříví platné od 15. září 1921 jest za rozhodnou pro výpočet poplatků z hromadných povolení pokládati sazbu poplatků platnou v den, kdy zboží bylo odevzdáno úřadu státnímu, který jest povinen a oprávněn vývoz v listině vydané straně úřadem pro zahraniční obchod potvrzovati (celnímu, železničnímu úřadu). Poněvadž povolení, o něž jde, bylo vesměs použito teprve za platnosti úpravy naposled uvedené, vznikl st-li nárok na